

„Zdaj pa tudi kopejke ne odatopim več“ — zavpije nevoljno upnik. In lesovščik še bolj serdito odgovori: „Tedad pa tvojega dolžnika še nočem ne, in če mi ga za toliko kopejk pustiš, kolikor sem ti rubljev ponujal!“ (Konec sl.)

Kratkočasnice.

— Neki bolnik pošlje po zdravnika in mu začne popisovati na široko in dolgo svojo bolezen, terpljenje in bolečine ter sklence vseh nejevoljen svoje govorjenje takole: „Gospod dohtar! imam že celo leto zdravnika, pa mi ni nič pomagal, ker bolezen ni do korenine prišel. Toraj vas prosim, da bi zastarano bolezen bolj z močjo prijeli, in jo, kakor pravimo, s korenino izruvali“. Zdravnik, ki berž spozna, kje tiči korenina bolezen, mu odgovori: „Tudi jez sem te misli in to hočem koj storiti“. V tem vzame palico in udari po veliki z vinom napolnjeni steklenici, katero je imel bolnik zraven sebe, da se je razletela na sto koscev. „Mahnil sem po korenini bolezen — reče — sedaj vam bo pa kmalo bolje“.

— Neka skopa gospá ni hotla v cerkvi ne enega krajcarja v pušco dati; ko pa enkrat domú pride, vidi, da je prazen nje žep. „Bog — pravi sama pri sebi — ni mogel pota k mojemu sercu najti; hudič je pa lahko moj žep našel.“

— Nekdo se čudi, kako morejo zvezdogledi poprej za sončni mrak vediti? Kaj se boš temu čudil? ga zaverne njegov sosed — saj je to celo leto poprej v pratikah že oznanjeno. D—č.

Novičar iz avstrijskih krajev.

Iz Dunaja. Okoli Dunaja so pretekli teden vso ozimino poželi in s pridelkom so prav zadovoljni.

Iz Zagreba. Tudi v Zagrebu so vidili 11. dan zvečer tisto svetinjo, ki smo jo vidili v Ljubljani; pomikovala se je od izhoda do zapada, in preden je zginila, se je premenila v plazo; vidila se je kakih 6 sekund.

Iz Tersta. „Triest. Zeit.“ piše, da od 17. t. m. zvečer od osmih do 18. t. m. do osmih je zbolelo v Terstu in v okolici teržaški 102 ljudi za kolero, 64 se jih je ozdravilo, 22 umiralo. Iz primere umirlih (22) z bolnimi (102) se vidi, da kolera ni več tako huda. Lepo se v vesoljni nadlogi izkazuje dobrotljivost premožnih Teržčanov, ki obilne darove darujejo v pripomoč ubogim. Da se pa nabrani milodari delijo zares potrebnim, se je osnovala posebna komisija iz 10 veljavnih mož, med katerimi nahajamo tudi prečastitega gosp. prošta Verne-ta. Gerdo pa je slišati, da med množico begúnov so tudi 3 zdravniki, ki so se kolere zbal in jo pobegnili drugam! Kakor vojak ne smé zapustiti svojega mesta, kjer je na stražo postavljen, tako tudi zdravnika veže dolžnost njegovega stanú na svoje mesto. Pač lepo bi bilo, če bi zdravniki in duhovni ob časih nevarnih bolezen bežali!

Novičar iz raznih krajev.

Na Dunaji se je pod predsedništvom deželnega poglavarja začelo posvetovanje za ustanovilo deželnega namestovavstva za doljno Austrijo; v posvèt te nove naprave je povabil deželni poglavar več udov poprejšnih deželnih stanov; sliši se, da ob novem letu bi utegnili to novo deželno namestovavstvo po vsih deželah v djanje stopiti in da potem bojo tudi županijstva po novem osnovane. — Koledarji ali pratike se bojo za prihodnje leto spet po stari navadi kolkovale (štempljale); namesto lani vpeljanih štempeljskih mark, ki se za koledarje niso pripravne skazale, pride 1. avgusta spet poprejšni štempelj. — Na več krajih Ogerskega so že 2. dan t. m. začeli žeti; povsod so s pridelkom prav zadovoljni; koruza pa obeta tako bogata biti, da že več let ne tako. — Iz Krima še

zmiraj nič posebnega novega; Pelissier sicer piše od 16. t. m., da so Rusi spet hotli armado zaveznikov nazaj vreči in da so trikrat z navadnim vriskom pa brez vspeha nad njo privreli, — al take spertja so nič proti kervavi bitvi, za katero se obé strani pripravljate. Ker pa je ta mesec v Krimu naj huja vročina, ki omamlja tudi korenjaka, menda pred koncem tega mesca ne bo vojske. Rusi so cesto iz Inkjerman-a do Simferopolja tako ogradili, vse višave tako napolnili s topovi in na kakih 30 mestih globoke grabne izkopali, čez katere so naredili viseče mostove, da je vse to tako rekoč drug Sevastopolj. Vse to prizadeva Napoleonu grenjke ure; če spodletí spet prihodnji naskok Sevastopolja, kaj bo potem? — Kralj portugalski Pedro V., ko je unidan v Parizu bil, mu je sicer tudi obljubil 8000 vojakov, pa kaj, ker je Krim žrêlo, katero z vojsko in bolezen brez konca in kraja požira vojake! Vendar Napoleonu še ni upanje vpadlo, ker 13. t. m. je stalo v vladnem časniku, da tudi Sardinci, ker so poslali armado v Krim, bojo deležni dobičkov po dokončani vojski. „Nevarnost, čast in dobiček: vse se mora deliti med zavezniki“. Nekako čudno se sicer vjemajo te besede z besedami, ki ste jih francozka in angleška vlada očitno izgovorile takrat, ko ste zavezo med seboj sklenile in rekle, da nočete za se nobenega dobička. Reklo se bo sicer, da danes stojé reči drugač kakor takrat; saj je tudi te dni minister Russel rekel, da mesca maja je bil še za mir, sedaj je pa za vojsko. Angleški državni zbor, še bolj pa angleški časniki so ga hudo pokarali zavolj te nestanovitnosti, da je raji samovoljno stopil iz ministerstva. — Da je rusovski admiral Nahimov umrl, ni res. Gotovo pa je, da je maršal Paskievič zlo onemogel. — Rusi so dodelali telegraf iz Sevastopolja v Petrograd. — Predsednik severno-amerikanske republike ne dovoli nabere prostovoljcev za angleško armado v Ameriki; nabirali so jih Angleži tam skrivé; ko je pa predsednik to zvedil, je pisal angleški vladi, da tega ne terpi. — Po pismu iz Carigrada stoji 36.000 Rusov pod poveljstvom Muraviev-a okoli Kars-a na azijskem turško-rusovskem bojišču. — „Fbl.“ terdi, da so med avstrijsko in prusko vlado vse navskriž misli o turških zadevah poravnane in da ste sedaj popolnoma edinega mnenja. — Zavratni umorivec De Felice je bil 11. t. m. zjutraj zgodaj, ko se je komaj dan napolnil, v Rimu ob glavo djan; obila vojaška straža je spremljala kočijo, v kateri so ga na sodišče peljali. — Škofi sardinski so duhovščini po celi deželi razglas poslali, po katerem naj se ravna nasproti tisti kraljevi postavi, po kateri so samostani odpravljeni in je cerkveno premoženje zapadlo državi; izgovorjeno je v tem razglasu, da zapade cerkveni kletvi, ki se kakor koli vdeleži izpeljave te postave. — Na Španjskem je še zmira vse zmedeno. — Kraljica angleška gré 17. avgusta v Pariz razstavo ogledavat.

Kolikor glav toliko misel.

Nedavno se premodrih mož čvetero
Podalo gledat bleško je jezéro.
„Če jezéro bi le kaj bliže bilo,
Gospode naše več bi sem hodilo“, —
Gospod ljubljansk tovaršem svojim pravi.
In ribič jo izmisli v modri glavi:
„Če jezéro bi več širjave imelo,
Bi žlahnih rib se v mreže več zajelo.“
Zdaj kmetič svoje misli razodene:
„Čemu tù veter le valove žene?
Raj' bi pšenično klasje se majalo,
Gotovo lepši bi kot voda stalo.“
Pa grajski lovec nejevoljen pravi:
„Polja je dosti; dosti rib je v Savi,
Tù divja goša naj bi raji rasla
Za lovca se z jeleni serna pasla.“
Bog vé kako bi še se togotili,
Ak oni bi jezéro to stvarili!

J. M-i-r.